

INDRUKKEN

HOOFDREDACTEUR

„VALSCHE CHRISTUSSEN“

Dezer dagen heeft de New-Yorksche politie een bevel uitgevaardigd tot inhechtenisneming van den neger-messias, dien men Father Divine noemt. Als gevolg van de arrestatie ontstond een bloedige vechtpartij in het Vereenigingslokaal van dezen valschen christus, dat gelegen is in de New-Yorksche negerwijk Harlem. De vechtpartij ontstond, toen een deurwaarder den neger-heilige een dagvaarding van de rechtbank wilde overhandigen. Door enkele fanatieke volgelingen van Father Divine, („engelen“ genoemd,) werd de deurwaarder mishandeld, zoodat hij naar het ziekenhuis moest worden vervoerd. De leider zelf, die den deurwaarder met vuisten moet hebben bewerkt, wist te ontkomen. Een half jaar geleden heeft deze neger-messias, George Baker geheeten, Amerika in beroering gebracht door zijn „profetieën.“ Hij noemde zichzelf de Christus, ja, gaf zich uit voor God. Hoe weet men niet, maar hij was eigenaar geworden van groote bezittingen land, in vruchtbare streken gelegen. Eenige malen per dag voorzag hij daardoor geheel kosteloos in de behoeften van honderden onvermogens. De negers hebben hem daarom Father Divine, goddelijke Vader, genoemd. Hij heeft zijn „engelen,“ zelfs zijn „aartsengelen!“ Niet lang geleden kocht hij een auto van 60.000 gulden, met een troon voor zichzelf en lagere zetels voor zijn aartsengelen. Hij houdt er ook verschillende eigen vliegtuigen op na, en de vrachtauto's, die de „goddelijke“ producten van zijn uitgebreide goederen naar Harlem brengen, dragen in roode letters het opschrift: „Vrede. Father Divine is god. Het is wonderlijk.“ Trouwens, dit „het is wonderlijk“ is een slagwoord van hem en van zijn honderduizenden aanhangers, die door hem verleid zijn. Er wordt beweerd, dat hij vele wonderen heeft volbracht. Hij verklaart zelf, dat hij het geheim van de opstanding bezit, en dat het een schande is voor Gods kinderen om ziek te zijn! Het is inderdaad wonderlijk, dat de menschen den waren Christus Gods niet willen aannemen, maar, zoo een ander komt in zijn eigen naam, dien vereeren! Wij beleven de zware tijden van het einde, waarin vele verleiders rondgaan, de menschen achter zich aftrekken, en waarin helaas groote menigten door succes en mooie voorspiegelingen zich laten misleiden. Het zal niet lang meer duren, of vele valsche christussen en valsche profeten zullen opstaan, en groote teekenen en wonderen doen. De Heere Jezus heeft het alles tevoren gezegd. Laten we dan op onze hoede zijn en toezien, dat ook wij niet misleid worden. Hoeveel valsche stemmen worden er in onze dagen gehoord, ook in de Christenlanden! De Zoon des menschen heeft met het oog daarop gezegd: „Waakt dan, te allen tijde biddende.“

EEN WOORD VOOR ELKEN DAG

Zondag — Joh. 4 : 4

Samarië was eigenlijk niet de weg voor een Jood. Maar om het doel moest de Heere Jezus dien weg gaan. — Wij moeten soms ook dezen of genen weg gaan, die ons vreemd schijnt, opdat we God zouden verheerlijken.

Maandag — Joh. 4 : 6

Wat kunnen we dikwijls moe zijn! Maar als we ons dan vertrouwend nederzetten, geeft God ons een verkwikking.

Dinsdag — Joh. 4 : 7

Wat een goedheid van den Heiland, dat Hij onszelf vraagt om Hem iets te geven!

Woensdag — Joh. 4 : 10

De gave Gods, die we om niet kunnen verkrijgen, is het water des levens.

Donderdag — Joh. 4 : 14

De Heere Jezus Zelf wil ons dit levend water geven voor het heden en het hiernaams.

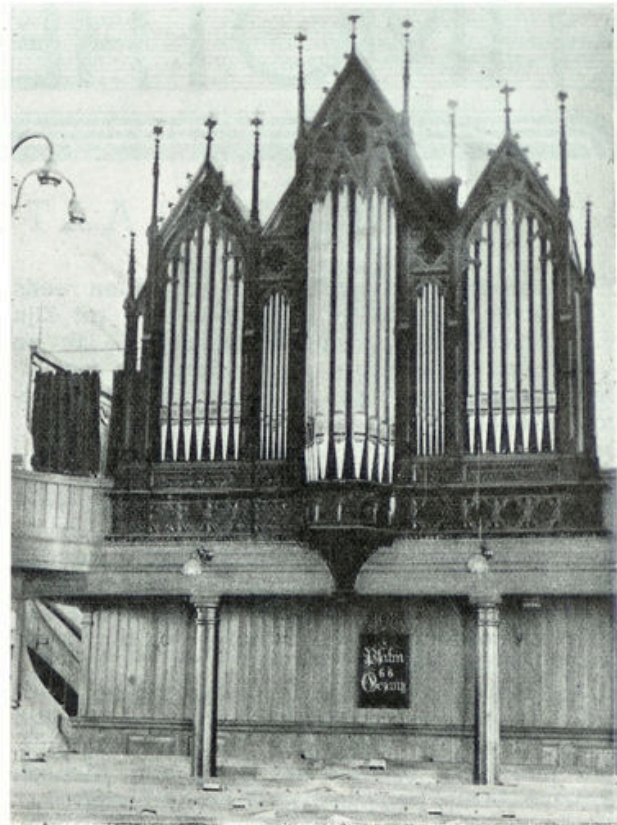
Vrijdag — Joh. 4 : 16—18

De Heere Jezus had eerst het hart van de vrouw aangeraakt, door haar iets te vragen; nu sprak Hij tot haar g e w e t e n.

Zaterdag — Joh. 4 : 28 en 29

Als de Heere ons tot zelfkennis brengt, laten we vanzelf alles los om Hem te volgen.

390

Het orgel in de Ned. Herv. kerk te Baarn, een geschenk der Oranjes.

TWEE BLINDEN

Matth. 20 : 30-34

Ze staren met hun doode oogen in den nacht
Ze hebben lang reeds aan den weg gezeten —

Toën kwaamt Gij plóts hun leven binnen,
Onverwacht! —

En — toen hun zielen Uwe naadring vingen, —
En toen Gij raaktet hunne oogen aan,

Toen zijn ze zierend, U opgestaan
tot volgelingen! —

BERENDIEN MEIJER-SCHUILING

ADELAARSVLUCHT

32)

DOOR K. LANTERMANS

„Moeder,“ zei hij, „mijn grootste rijkdom is, dat u mij een Godvreezende opvoeding hebt gegeven; dat heeft me staande gehouden en zal me overeind houden, hoe lang het ook duren mocht.“

„Dus is het offer van mijn leven aangenomen, en mijn zending volbracht. Ik moest je klaar maken voor ons dierbare vaderland. God heeft het offer niet geweigerd. Toen jij de taak volbracht had, deed Hij je vallen, jongen. Hij liet toe dat je zondigde, de zonde van machtlust, mijn kind, de zonde van je moeder, de erfzonde.“

„Ja, moeder,“ zei hij zacht.

„En heb je die voor God beleden?“

„Ja, moeder, vele malen.“

„Ik wist het, mijn jongen, ik hoorde je telkens praten, terwijl je hier zat, en ik thuis.“

„Ik wist niet eens of u nog leefde, moeder.“